

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๒

ช่วยเหลือจนตั้งเนื้อตั้งตัวได้

เขาออกหนังสือพิมพ์ทางหนองสองห้อง อำเภอฟล เราไปกรุงเทพฯ เขาเอาหนังสือพิมพ์มาอ่าน พอกลับมาถึงวัดค้างคืนเดียวไปหนองสองห้อง คือเป็นคนทุกซ์คนจนแล้วขับจักรยานไปเฉี่ยวคนแก่ ต้องเสียค่าเสียหายเขาหนึ่งหมื่น ทีนี้เงินหนึ่งหมื่นไม่มีก็ต้องไปกู้ยืมธนาคาร แล้วไม่มีเงินให้ธนาคาร เลยเอาลูกเรียนหนังสืออยู่ไปทำครัวทำอะไรเอาค่าจ้างนั้นมาใช้หนี้เขา พอเราอ่านนั้นเสร็จมาถึงวัด เราอ่านอยู่กรุงเทพฯ เสร็จมาถึงวัดค้างคืนเดียวกลับไปเลย

ไปถึงนั้นเขาบอกบ้านเลขที่อะไรที่หนองสองห้อง เขาบอกบ้าน..ชื่อว่าอย่างนั้นๆ บ้านเลขที่เท่านั้นๆ แล้วไปเลย ไปก็ไปเจอจริงๆ เป็นไปตามความจริงที่เขาออกหนังสือพิมพ์ ไปกู้เงินเขาแล้วไม่มีเงินให้เขา ต้องให้ลูกไปทำงาน ออกจากโรงเรียนนะ ลูก ลูกผู้หญิงทั้งสามคนให้ออกโรงเรียนทั้งสามคนไปรับจ้างทำครัวทำอะไรให้เขา เราอ่านดูแล้วที่กรุงเทพฯ สดสังเวช เรากำลังจะกลับอยู่แล้ว มาปีบค้างคืนเดียวก็ไปหนองสองห้องเลย

ไปก็ดูลูกสามคนกำลังเรียนด้วยลูกผู้หญิง เรือนก็เท่ารังนก ไปดูจริงๆ นะ ไปดูทุกอย่าง แล้วตกลงกับพ่อกับแม่เขาเลย ให้รับเอาลูกมาโดยด่วน ใครไปทำครัวอยู่ที่ไหนๆ ที่เอาออกจากโรงเรียนให้กลับมาเรียนตามเดิม เราจะจ่ายให้ทั้งหมด เราว่าอย่างนั้น ให้โดยด่วนนะ เอาเด็กออกจากโรงเรียนแล้วไปทำครัวเพื่อเอาเงินหนึ่งหมื่นบาทที่ยืมเขามาหนี้ เอาเงินนี้ไปใช้เขา มากี่เอากันเดี๋ยวนั้นเลย แล้วจับสดๆ ร้อนๆ ให้เรียกลูกกลับมาเดี๋ยวนี้อยู่เลย เราจะจ่ายเงินให้ทั้งหมด ชัดช่องอะไรๆ เท่าไรแล้วจ่ายให้หมดหลายหมื่น ให้เอาลูกๆ กลับมา ให้ไปเรียนหนังสือ เด็กเหล่านี้อนาคตจะอยู่กับใคร อยู่กับความรู้อะไร ไม่ได้อยู่กับการทำครัวนี่นะ

เรียกมาเลย เอาลูกมาทั้งหมดให้เข้าโรงเรียนโดยด่วน เราจ่ายให้ทั้งหมดเลย แล้วเด็กเหล่านี้เราจ่ายให้จนกระทั่งจบปริญญาโทเราถึงได้ปล่อยวาง หมดเป็นล้านๆ อยู่ นะ ไม่ใช่บ่อยๆ เด็กสามคน เรียนสูงขึ้นๆ ค่าอยู่ค่ากินค่าหลับนอนที่อะไรโรงเรียน โรงแรมที่ไปจ้างเขาอยู่เดือนหนึ่งเท่าไรๆ เราเสียให้หมด เลยเรียบบร้อย พี่สาวเรียนถึงปริญญาโทเราเสียให้หมดเลย อย่างนั้นแหละเวลาจำเป็น

มาถึงวัดแล้วกลับไปอีก ไปก็ไปดูถิ่นฐานบ้านเดิมของเขาน่าสดสังเวชเป็นความจริงตามหนังสือพิมพ์เขาออก ให้พ่อกับแม่มาคุยกันเดี๋ยวนั้น เรียกลูกมาให้ไปเรียนหนังสือ เท่าไรเราจ่ายให้หมดให้เด็กไปเรียนหนังสือ จ่ายให้หมดเลย เด็กจนได้ถึง

ปริญญาโทเด็กสองคนจ่ายให้เหมือนกัน จ่ายทั้งสามคน ลูกสาวสามคนจนตรอกทุกคน พ่อก็มีแต่ฝ่ามือเท่านั้น พึ่งปล่อยเมื่อเร็ว ๆ นะ อย่างนั้นละช่วยโลก

พออ่านหนังสือปีเราดูแล้วตามไปเลย เรียบร้อยแล้ว ลูกเรียนจนกระทั่งถึง ปริญญาโทเราถึงปล่อยมือ ช่วยน้อง ๆ ได้ว่าอย่างนั้น เอามาถามชัดเจนก่อนจะปล่อยมือ ว่าช่วยน้อง ๆ ได้แล้วที่นี้ ช่วยได้ที่นี้เราปล่อยนะ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่ได้เห็นหน้าจนกระทั่ง ปานนี้ ตอนลูกอยู่โรงเรียนแม่ยังมาวัดอยู่ มาที่ไรเราเอาเงินให้ ๆ เป็นอย่างนั้นละช่วยโลก เขาคงจะมีฐานะพออยู่พอกินแล้วแหละ มานี้จะถึงสิบปีแล้วมั้งตั้งแต่ไปพบเขามา เรียกเขามาติดต่ออะไร ๆ จะช่วยเหลือเขา ก็ช่วยจริง ๆ เรา ดูว่าหมดเป็นล้านนะไม่ใช่ธรรมดา นี่ละอำนาจแห่งความเมตตา มีอยู่ที่ไหนติดตามไป ๆ

อย่างลพบุรีที่เขาว่าตะกั่วก็ไปช่วยนะนั่น มีลูกสาวคนเดียวตัวเล็ก ๆ เสียด้วย ดูเหมือนเมียทิ้ง ฝวป่วย เมียทิ้ง เราสลดสังเวช พอมาอ่านหนังสือพิมพ์แล้วตามไปเลย นะ ไปก็เป็นความจริง นี่ก็เราจ่ายให้หมดเลย ที่อยู่ที่บ้านยังขัดข้องอะไรอยู่บ้างซื้อให้เลย ซื้อบ้านให้เลยแล้วให้เงินให้ทองไว้เรียบร้อยหมด โอ๊ย แยกมือแล้วยกมือเล่า ตอนนั้นแกไม่สบายไปอยู่โรงพยาบาล เราตามเข้าไปโรงพยาบาลโคกสำโรง ไปวันนั้น กลับวันนั้นนะ อยู่โคกสำโรง ไปก็เข้าไปอยู่ในโรงพยาบาล โอ้ น่าสงสาร

ตามไปโรงพยาบาลนะ ถามหาแล้วแม่เป็นอย่างไร ๆ แม่นับว่าเป็นอุปมงคล พ่อเลี้ยงลูกคนเดียว ลูกอายุ ๘-๙ ปี โอ๊ย น่าสงสาร เราเอาเงินไปยัดใส่มีดพ่อไม่ให้ใคร เห็นนะ ให้คนของเราเอาเงินไปยัดใส่มือพ่อหลายหมื่นอยู่นะ อะไรที่ขาดเงินจำเป็นในเวลานั้นเราจ่ายให้หมดเลย นอกจากนั้นเอาเงินใส่มือให้ ไม่ให้ใครรู้ จับยัดใส่มือลับ ๆ เป็นหมื่น ๆ นะ นั่นแกก็พอเป็นไปได้ออย่างนั้นละความเมตตาสงสาร ที่ว่าลพบุรีเราก็ไปอย่างนั้นละ อำเภอกอกสำโรง กลับวันนั้นนะ หลายอย่างลพบุรีมีหลายอย่าง แยกมือแล้วยกมือเล่า แยกบอกว่าไม่มีที่พึ่ง เมียก็ทิ้ง ลูกตอนนี้อยู่ในความดูแลของพ่อ เราก็เอาเงินไปให้ด้วย แล้วช่วยอะไรอยู่ตรงไหน ความเกี่ยวข้องของแกอยู่ที่ไหนให้หมดเลย ความเมตตาเป็นอย่างนั้นละ

(คุณ...มาจากบริษัท...กรุงเทพฯจัดประชุมอยู่ที่โรงแรม อยากมาราบหลวงตา) ตั้งใจมาราบเธอ เพราะเหตุไรจึงได้ตั้งใจมาราบไกลนัก (หลวงตาเป็นพระผู้ใหญ่ที่ปฏิบัติธรรม ยึดมั่นในหลักธรรม รู้สึกเคารพนับถือ ตั้งใจมาราบนานแล้วครับ) กิตติศัพท์เราใกล้ความจริงอยู่ เพราะเราช่วยโลกด้วยความสงสารตั้งที่วานี้ละ รับหนังสือพิมพ์ที่ไหนติดตามไปช่วย ๆ ๆ นับไม่ได้นะ อันนี้มีความจริงอยู่

พูดถึงเรื่องความเมตตาเป็นอย่างนั้นละเรา ติดตามจนถึงที่ ๆ เลย อย่างที่ว่าหนองสองห้อง อ่านหนังสือพิมพ์อยู่กรุงเทพฯ พอมาถึงนอนค้างคืนเดียวกลับไปอีก ไป

อำเภอหนองสองห้องไปช่วยเหลือจนเด็กตั้งเนื้อตั้งตัวได้ สงเคราะห์ให้ลูกเขามาเรียนหนังสือ เอาลูกไปทำกับข้าวทำอาหารในครัวได้เงินเดือนแล้วเอาไปจ่ายให้เขาที่ติดหนี้เขา พ่อติดหนี้เขา ขับรถจักรยานไปเฉี่ยวคนแก่ เขาปรับหมิ่นบาทแล้วไม่มีเงินให้เขา ต้องไปกู้เงินธนาคาร ได้เงินมาแล้วต้องหาเงินไปให้ธนาคารเขา จะเอาเงินที่ไหนไปให้ก็ต้องให้ลูกไปทำงานทำครัว เรียกมาจากโรงเรียน

โอ้ เราสลดสังเวช ลูกสามคนเอามาจากโรงเรียนหมด ให้ได้ใช้เงินหนึ่งหมื่นให้เขา พอเราทราบเราก็ตามไปเลย ไปก็เป็นอย่างว่า เรียกมาโดยด่วน เด็กขาดโรงเรียนไม่ได้ เด็กอนาคตอยู่กับการเรียน เอามาทั้งสามคนเลย ให้เรียนหนังสือตามเดิม เงินขาดเหลือเท่าไรเราให้ๆ นอกจากนั้นยังเสียค่าเล่าเรียน อย่างนั้นละเรา มากนะ ที่ว่านี้มีมาก เด็กพ่อแม่ตั้งออกมา มันจนตรอกอย่างว่าละ เราทราบที่ไหนเราตามไปแก้ๆ

บ้านหนองสองห้อง เมืองพล ลูกตั้งสามคนเราเลี้ยงดูหมด คือพ่อแม่หมดปัญญาแล้วเอาลูกมาจากโรงเรียนแล้วไปเป็นคนทำครัวให้เขา พ่อได้เงินมาให้พ่อ พ่อเอาไปจ่ายให้เขาที่ว่าเงินหมื่นหนึ่ง ขับรถจักรยานไปเฉี่ยวคนแก่ อันนี้ได้ทั้งสามคนนะ เราเลี้ยงดูตลอด ให้เรียนหนังสือ ค่าศึกษาเล่าเรียนเราให้หมดเลย เด็กคนหนึ่งดูได้ปริญญาโท เราปล่อยเขาเพราะเขาพอใจแล้ว นี่เลี้ยงดูกันได้แล้วเขาว่า เราก็ก็น่าปล่อย พี่ปล่อยมาไม่กี่ปี มันสงสาร..เรา นิสัยเป็นอย่างนั้น สงสาร

สำหรับวัดท่านวันชัย ไปแต่สร้างวัดใหม่ๆ จากนั้นไม่ได้ไปอีกเลย ท่านวันชัย ภูสังโฆ ตั้งแต่สร้างวัดใหม่ๆ เราไป จากนั้นมาไม่ได้ไป ทางนั้นก็ไม่ได้มา ไกลอยู่นะ ภูสังโฆ เราไปตั้งแต่แรกๆ ที่สร้างวัดใหม่ จากนั้นไม่ได้ไปอีก

อันนี้ยอดเงิน ๑๔๙ ล้าน (๑๔๙,๔๘๔,๙๖๔ บาท คิดเป็นกองได้ ๗๔,๗๔๒ กอง สร้างตึกสงฆ์อาพาธ) ทองคำละ (ทองคำได้ ๑๑,๙๓๔ กิโลกรัม) ทองคำต้องไปหลอมเสียก่อน เรามอบให้ชายปี่มไปหลอมทองคำ ได้เยอะอยู่นะช่วยชาติคราวนี้ทองคำได้เยอะอยู่ ดูหลายกิโลนะทองคำ ๑๑,๙๓๔ กิโลที่ได้มาแล้ว ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้าน

เมื่อวานไปสุทธาวาส ไปกราบพ่อแม่ครูจารย์มั่น สุทธาวาสดูต สุทธาวาสคือพ่อแม่ครูจารย์มั่นอยู่ที่นั่น สร้างวัดสุทธาวาสก็หลวงปู่เสาร์-หลวงปู่มั่นสร้างที่นั่น เริ่มปฐมฤกษ์ จากนั้นมาวัดท่านเลยเป็นวัดส่วนรวมของกรรมฐาน วัดสุทธาวาสดูตเลย เพราะองค์ท่านเองอยู่ที่นั่น อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ..หลวงปู่มั่น ที่อัฐิกลายเป็นพระธาตุมีอยู่หลายองค์นะปัจจุบัน องค์ไหนบ้าง ลองนับดูซินะ (หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน หลวงปู่พรหม) หลวงปู่คำดี (หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ตื้อ ประมาณ ๒๘ องค์) ท่านสิงห์ทอง นี่ล้วนแล้วแต่อัฐิกลายเป็นพระธาตุ ถ้ากลายเป็นพระธาตุแล้วแน่นอนต่อสายตาประชาชน เชื่อถือได้เลย อัฐิกลายเป็นพระธาตุๆ มีหลายองค์นะ

หลวงปู่เขียน นี่ก็กลายเป็นพระธาตุ ท่านอยู่ธรรมดาท่านเจียบนะ ท่านลาออกมา อยู่ภาวนา ท่านส่งพระเณรมาหาเรา ส่งองค์นี้มาแล้วของค่านั้นกลับคืนไปส่งองค์นี้มา อีก เราก็ไม่ทราบเหตุผลกลไกอะไร ที่ไหนได้เวลาตายอัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุ เราสืบถามเพราะเหตุไร โอ้ย เทปเราอยู่ในนั้น กลางคืนท่านฟังเทศน์ใครไปยุ่งได้เมื่อไร ไปยุ่งไม่ได้นะ พอดตกค่ำเข้ามาท่านจะเอาเทปเราละไปฟังอ้อด ๆ ๆ อยู่คนเดียว จึงมารู้ได้ อ้อ อย่างนี้เอง ท่านส่งพระเณรท่านมาวัดนี้ แล้วเอาองค์นี้ไปเอาองค์นั้นมาอยู่อย่างนั้นละเรื่อย ๆ เราไม่ทราบเหตุผลต้นปลายอะไร เวลาทราบทีหลังว่าอัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุ เป็นอย่างไรบทเวลาถามดูจริง ๆ โอ้ เทปเราเต็มอยู่ในกุฏิท่าน พอค่ำท่านจะเปิดเทปฟังตลอด เราจึงว่า โอ้ย ท่านสนใจปฏิบัติมาตั้งแต่นั้น อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุนะเจ้า คุณเขียน ถ้าอัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วแน่นอน แน่นอนในสายตาประชาชน

อย่างหลวงปู่ตื้อก็เป็นพระธาตุ สวยงามมากนะหลวงปู่ตื้อ นี่เราไปเห็นเอง สวยงาม ที่เป็นแล้วคือท่านสิงห์ทอง ท่านจวน แล้วองค์ไหนอีก หลวงปู่หลุยก็เป็น หลวงปู่ชอบ (ลูกศิษย์ตรง ๆ พ่อแม่ครูจารย์ก็มี หลวงปู่ตัน หลวงปู่บัวหนองแขง) หลวงปู่ตัน เก่งอยู่นะภาวนา ท่านมาเป็นตาปะขาวกับเราอยู่ห้วยทราย..หลวงปู่ตัน มาเล่าเรื่องภาวนาให้ฟังเออน่าฟัง เราเลยจัดคนไปบวชให้เลย..หลวงปู่ตัน จัดที่ห้วยทรายไปบวชที่ มุกดาหาร ท่านภาวนาดืออยู่ เราเลยจัดบริหารอะไรให้พร้อมเลยเสร็จทุกอย่าง นี่ละองค์หนึ่ง ท่านมาเล่าภาวนาให้ฟังน่าฟัง

ในงานศพอาจารย์อะไรนะอยู่ทางหนองหลวง หลวงปู่ตันนี่ก็มารออยู่นั้นละ มาในงานนี้ถึงงานเป็นเหตุ แต่แกมุ่งว่าท่านอาจารย์ต้องมาในงานนี้ มาก็รอเราอยู่ ไปเล่าภาวนาให้ฟังละเอียดครบโดยลำดับ เออเข้าทำ เราก็อธิบายต่อไป ถ้าได้ฟังกับหูกับตากับปากกันแล้วเราลงรอยก็ร้อยเลยละ ใครจะว่าท่านเป็นสังฆา ปาราชิก..ไม่ฟังเสียงเป็นอย่างนั้นละ คือเชื่ออันนั้น เชื่อหลักใหญ่ จิตที่บริสุทธิ์เต็มที่แล้วตายแล้วอย่างนั้นละ เป็นพระธาตุ

แต่เป็นพระธาตุนี้ช้าเร็วต่างกันนะ ถ้าผู้เป็นชิปปาภิญญาอัฐิกลายเป็นพระธาตุจะช้าหน่อย คือผู้รู้เร็วปฏิบัติไม่นาน อบรมใจฝั่งฝั่งได้เลยไปเลย ชิปปาภิญญา ผู้นี้อัฐิจะกลายเป็นพระธาตุช้าหน่อย ผู้ที่อบรมจิตใจค่อยบ่มค่อยอะไรไปเรื่อย ๆ เวลาตายเป็นพระธาตุเร็วอยู่ เพราะอบรมเป็นลำดับ อันนั้นบีบบีบได้แล้วเป็นเลย นี่เป็นช้า คือจิตที่บริสุทธิ์นี้ละมันฟอกธาตุชั้นให้บริสุทธิ์ตามส่วนหยาบของธาตุนะ เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นพระธาตุได้ ถ้าอัฐิธรรมดาแล้วไม่เป็น ถ้าอัฐิของท่านผู้สิ้นกิเลสแล้วความบริสุทธิ์ของจิตมันชักฟอกอยู่ภายใน ยิ่งเข้าทางภาวนาสงบแล้วยิ่งฟอกร้อยเปอร์เซ็นต์

ธรรมดามันก็ฟอกอัตโนมัติหากช้า ถ้าเข้าสมาธิสมาบัติแล้วผู้นี้เป็นได้เร็ว อัฐิกลายเป็น
พระธาตุได้เร็ว เอาละให้พร

รับชมรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และทางสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

พร้อมเครือข่ายทั่วประเทศ